

РЕШЕНИЕ

№ 34329

гр. София, 20.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в
публично заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **6684** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Н. Т. К., със съдебен адрес в [населено място], чрез адв. С. Г. срещу Решение № 513005-102 от 28.04.2025г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, в частта, в която е отказано заличаване на личните данни, обработвани в информационните фондове на министерство на вътрешните работи /МВР/.

Твърди се, че решението в оспорената част е неправилно, незаконосъобразно и съставено при съществени процесуални нарушения. Иска се решението да бъде отменено и в полза на жалбоподателя да се присъдят разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез процесуален представител, който претендира и присъждане на разноски, включително за извършена безплатна правна помощ по чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата /ЗА/.

Ответникът с писмени бележки, чрез упълномощен представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултска защита и прави възражение за прекомерност на възнаграждението за адвокатска защита на жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбоподателят подал молба в Главна дирекция Национална полиция /ГДНП/ с вх. № 328605-26/04.02.2025г. по описа на ГДНП, с искане да бъдат заличени всички негови лични данни, обработвани в информационните фондове на МВР. На 14.02.2025г. молбата е изпратена за проверка и произнасяне в СДВР /л.128/.

Във връзка с молбата е извършена проверка и е установено, че в АИФ на МВР са въведени следните данни за жалбоподателя:

1.извършител по ЗМ94/26.03.2015г. по описа на сектор 01 КП "Престъпления против личността" - СДВР за деяние по чл.144, ал.3, т.1 от НК;

2.извършител по ЗМ659/13.03.2017г. по описа на сектор 07 РУ - СДВР за деяние по чл.206, ал.1 от НК. След приключване на разследването по досъдебното производство /ДП/, делото е внесено в СРС с обвинителен акт № ПД 1538/2017г. по пр.пр. №5163/2017г. на СРП. Наказателното производство е приключило с влязла в сила на 30.11.2018г. присъда по нохд №16390/2017г. от 30.11.2018г. по описа на СРС, НО, 15-ти с-в, за налагане на условно наказание.

3. извършител по ЗМ1943/28.08.2017г. по описа на сектор 07 РУ - СДВР за деяние по чл.206, ал.1 от НК. След приключване на разследването по ДП, делото е внесено в СРС с обвинителен акт по пр.пр. №35461/2017г. на СРП. Наказателното производство е приключило с влязла в сила на 03.02.2020г. присъда по нохд № 4990/2018г. от 19.09.2019г. по описа на СРС, НО, 12-ти с-в, за налагане на условно наказание, потвърдено с решение на СГС по внохд № 4861/2019г.

Във връзка с ЗМ659/13.03.2017г. и ЗМ1943/28.08.2017г. на жалбоподателя са извършени полицейски регистрации съответно с № 6325/11.09.2017г. на 07 РУ на СДВР за престъпление по чл.206, ал.1 от НК и № 6493/26.02.2018г. на 07 РУ на СДВР за престъпление по чл.206, ал.1 от НК /л.42/.

Установено е и задържане от полицейски орган за срок до 24 часа със Заповед № 706/25.04.2017г. по описа на 07 РУ-СДВР. Въведените данни за жалбоподателя във връзка със задържането от полицейски орган са във връзка с ДП ЗМ659/13.03.2017г. по описа на сектор 07 РУ-СДВР за деяние по чл.206, ал.1 от НК /л.117/.

Във връзка с извършената проверка по молбата на жалбоподателя на 24.04.2025г. е изготвено становище от началника на отдел КИАД при СДВР.

Изготвено е предложение с дата 28.04.2025г., от директора на СДВР за издаване на заповед по чл.21, ал.1 от Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация.

С Решение № 513005-102 от 28.04.2025г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, е отказано заличаване на личните данни на Н. К., обработвани в Интегрирана регионална полицейска система - С. във връзка със ЗМ659/13.03.2017г. по описа на сектор 07 РУ-СДВР, със ЗМ1943/28.08.2017г. по описа на сектор 07 РУ - СДВР, наказателно производство - присъда по нохд № 16390/2017г. от 30.11.2018г. по описана СРС, наказателно производство - присъда по нохд № 4990/2018г. от 03.02.2020г. по описа на СРС и задържане от полицейски орган за срок до 24 часа със Заповед № 706/25.04.2017г. по описа на 07 РУ-СДВР.Отказът е мотивиран с необходимостта личните данни да продължат да се обработват от МВР във връзка с противодействие на престъпността и опазване на обществения ред.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 12.05.2025г.. Жалбата е подадена на 23.05.2025г.

В преписката са приложени: свидетелство за съдимост на Н. К., издадено на 11.08.2025г., удостоверяващо, че лицето не е осъждано; обвинителни актове, присъди, решения, заповеди за задържане на лице, карти за полицейски регистрации на лице.

Със заповед № 81213-1111/08.10.2019г. министърът на вътрешните работи на основание чл.28а ал.1, чл.29, ал.1 и чл.33, т.9 от Закона за МВР във вр. с чл.12-22 и чл.34 от Регламент /ЕС/ 2016/679 и чл.53-56 и чл.68 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ е оправомощил директорите и зам.директорите на СДВР да разглеждат и да се произнасят по постъпили от субектите на данни искания за упражняване на права по чл.12-22 от Регламент /ЕС/ 2016/679 и по

чл.53-56 от ЗЗЛД и да изпълняват задълженията по чл.34 от Регламент /ЕС/ 2016/679 съответно по чл.68 от ЗЗЛД.

С удостоверение от 04.09.2025г. началник на 01 сектор към отдел "Човешки ресурси" - СДВР удостоверява, че главен комисар Л.Н. е преназначен на длъжност директор на СДВР, която изпълнява и към датата на издаване на документа.

Представени са: Инструкция № 8121з-748/20.10.2014г. на МВР, обн. ДВ бр.88/2014г. и измененията ѝ от 11.09.2018г., и Инструкция за реда за обработка на лични данни в МВР № 8121з-1280 от 07.10.2021г.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в предвидения в закона срок, от адресат на решението и срещу подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество е основателна.

Компетентността на органа е уредена с разпоредбата на чл.29, ал.1 от ЗМВР, според която администратор на лични данни е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица. В случая министърът на вътрешните работи е оправомощил директорите и зам.директорите на СДВР да разглеждат и да се произнасят по постъпили от субектите на данни искания за упражняване на права по чл.12-22 от Регламент /ЕС/ 2016/679 и по чл.53-56 от ЗЗЛД. Процесното решение е постановено от директорът на СДВР, респ. от компетентен орган.

Спазена е писмената форма, посочени са фактически и правни основания.

За да откаже изтриването на личните данни на жалбоподателя органът се е позовал на Директива /ЕС/ 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016г. /Директивата/, на Инструкция № 8121з-748 от 20.10.2014г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер, изменена и допълнена с Инструкция №8121з-1127/11.09.2018г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР, както и на Решение на съда на ЕС от 30.01.2024г. по преюдициално дело С-118/2022г.

Директива /ЕС/ 2016/680 има за предмет защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпление или изпълнението на наказанията, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване /чл.1/. Съгласно чл.2, ал.1 Директивата се прилага за обработването на лични данни от компетентните органи за целите посочени в чл.1, параграф 1. В чл.6, б."б" от Директивата изрично е уредено обработването на лични данни от лица, осъдени за престъпление. От друга страна Директивата не допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване.

Редът за обработване на лични данни се определя с Инstrukция № 8121з-748 от 20.10.2014 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно-процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер на министъра на вътрешните работи. В чл.2, ал.2 е посочено, че целта на обработката и съхранението на личните данни по Инstrukцията е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, разкриване на престъпления и опазване на обществения ред или целите съвпадат с целите по Директивата. В [чл.3 от Инstrukция № 8121з-748 от 20.10.2014г.](#) са посочени обстоятелствата, при настъпването на които личните данни се заличават. Между тези обстоятелства не е предвидено заличаване, поради реабилитация или при условно осъждане на лицето преди настъпване смъртта на лицето. Предвидените срокове в чл.3 са конкретни, след изтичането на които данните се заличават. Поради това не е налице неограничено във времето обработване на лични данни. Сроковете за съхранение на тези данни и периодичната им проверка се определят от администратора на лични данни, какъвто е министърът на вътрешните работи. Освен това с чл.21, т.4 от Инstrukция № 8121з -1280/07.10.2021г. за реда за обработване на лични данни в МВР е предвидено задължение да се провери дали не е отпаднала необходимостта от обработване на данните, като се имат предвид и целите, за които се обработват процесните лични данни и приложимото право на ЕС. В случай, че целите съвпадат с тези по Директива /ЕС/ 2016/680 следва да се отчетат съответните обстоятелства и да са изложат мотиви за тях, а когато данните се обработват за други различни цели, което е допустимо съгласно /7 от преамбюла на Директива /ЕС/ 2016/680, следва да се посочат същите в крайния акт. Ако тези други цели попадат в обхвата на Регламент /ЕС/ 2016/679 и в хипотезата на чл. 42, ал.3 от ЗЗЛД следва да се има предвид, че Регламентът е директно приложим и с предимство пред националното право. Съгласно чл.17, ал.1, б. „а“ от Регламента субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените по-долу основания личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин.

В подадената до директора на ГДНП молба жалбоподателят изрично се е позовал на чл.17 от Общия регламент относно защита на данните. Съгласно посочената разпоредба от Общия регламент относно защитата на данните детайлно са регламентирани основанията за изтриване на лични данни (правото "да бъдеш забравен") като в б.„а“ са посочени случаите, при които личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин. В настоящия случай жалбоподателят е изтърпял наложените му условни наказания „лишаване от свобода“, реабилитиран е и няма данни за други противообществени прояви на лицето към момента на подаване на молбата. При тези факти органът е следвало да извърши преценка дали е отпаднала необходимостта от съхранение на личните данни на жалбоподателя в информационните фондове на МВР. Действително настъпила реабилитация не води до отпадане на необходимостта от съхранение на данните в полицейския регистър, но е индicia, че субектът на данните представлява по-малък риск от гледна точка на целите за противодействие на престъпността или опазване на обществения ред, и следователно е обстоятелство, което може да доведе до скъсяване на необходимия период за такова съхранение /в този смисъл Решение на СЕС от 30.01.2024г. по дело С-118/2022г./ От посоченото решение на СЕС също следва, че необходимата връзка между съхраняваните данни и преследваната цел следва да бъде установявана във всеки конкретен случай, като се отчита рискът, който представлява осъденото лице, с оглед на фактори като естеството и тежестта на престъплението или липсата на рецидив.

В случая необходимостта от съхранение личните данни на жалбоподателя не е обсъдена и не е доказана от органа, който носи доказателствената тежест, поради което съдът приема, че оспореният отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени.

Предвид изложеното, поради неизвършване на проверката по чл.21, т.4 от Инструкция № 8121з -1280/07.10.2021г. за реда за обработване на лични данни в МВР и по чл.17 от Общия регламент относно защита на данните относно правнорелевантните обстоятелства по приложимото право на ЕС и липсата на мотиви във връзка с тях оспореното решение следва да бъде отменено. На основание чл.173, ал.2 от АПК административната преписка следва да се върне на административния орган за изпълнение.

При този изход на спора на адвоката, осъществил безплатна адвокатска помощ в полза на жалбоподателя, се дължи възнаграждение на основание чл.38, ал.1, т.2 от ЗА , съобразно приложен договор на л. 75 от делото. Размерът на възнаграждението за безплатно осъществена правна помощ се определя от съда - според защитения интерес, при отчитане действителната фактическа и правна сложност на делото и предвид направеното от ответника възражение за прекомерност. В случая следва да бъде определено възнаграждение в размер на 900,00 лв., което отговаря на фактическата и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 513005-102 от 28.04.2025г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, в частта, в която е отказано заличаване на личните данни на Н. Т. К., обработвани в информационните фондове на МВР.

ИЗПРАЩА преписката на директора на Столична дирекция на вътрешните работи за изпълнение, съобразно указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. С. Д. Г., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] сумата 900,00 лв., адвокатски хонорар.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14- дневен срок от връчване на съобщението.

СЪДИЯ: